

LENCSES KÁROLY

Bórdzseki

(Kopasznak)

Irodalom

Egy néptelen pénteken lementem a bőrdzsekiért,
nő kellett, s tegnap a lépcsőház alatti
kibolt előtt jól állt rajtad. Eső húzta szín,
a tíz emelet panelfalán sötétből világos
barna, gyűrődés a könyökhajlat.
Hegység az atlaszban.

Hajnal volt, sötét. Ültem egy szép molett csajjal
a Jerevántól nem messze az utcapadkán. Cseszd meg,
molett lány! Elhagytalak, mielőtt megismerhettelek.
Kopasz szólt rám. A dzsekije rajtam. Faszául
eltakarta a hiányosságaim, és akkor ott áll ő...
Hé, Karesz!

...gyere haza! Mamával baj van. Mi a faszom?
Egyszer jövök el, és a kishúgom nem bírja
éjfélnél tovább. Na jó. Nehéz volt a mamára
vigyázni. Konyhától a kis szobáig hosszabb az út
mintsem gondolnád. Egész napos műszak...
Tivornyázott benne a séta!

...most azt mondom, hűha...
a kabát hívta-hívta a nyíregyházi csonka kopott fog falak
között gyalog. Végül semmi nem volt a mamával.
Hazamentem, hagytam a nőt. Ittunk még valamit,
tettünk-vettünk. Ki volt az a csaj? Nem tudom...
még hajnalban visszaadtam a dzsekit.

LENCSES KÁROLY (1976, Nyíregyháza) szülővárosában él. Kamaszkorában nagy hatással volt rá Charles Bukowski és Ezra Pound. Nagyrészt hazai folyóiratokban publikál, de Angliában és Amerikában is jelentek meg sci-fi horror zsánerben írásai. Idén karácsonyra jelenik meg első önálló verseskötete.

Ebédre

*Az idő lázas igyekezettel rúg belém,
elgáncsol, mintha utálna.*

*A minap kértem is anyámtól:
ugyan, mi ez a sebtelen,
mégis oly eleven fájdalom?*

Semmi!

Semmi?

Akkor hát hogy lehet...

*Itt aztán csendre intett s kérte,
a semmit halasszuk el délre.*